

I. Het verloop van het geding

Bij beroepschrift met bijlagen, ingekomen op 10 november 2005, komt appellant in beroep tegen het besluit van het bestuur van verweerster tot zijn schorsing, hem meegedeeld bij brief van 30 september 2005.

Bij schrijven van 25 november 2005 zendt verweerster haar verweerschrift met bijlagen in.

Bij brieven van 21 en 28 november heeft appellant nog bescheiden toegezonden.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Eindhoven op 1 december 2005.

Ter zitting zijn verschenen:

Appellant in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde;

verweerster in de personen van mevrouw, voorzitter,, bestuurslid, en, directeur, bijgestaan door haar gemachtigde.

Partijen hebben de zaak mondeling toegelicht, de gemachtigde van appellant mede aan de hand van een pleitnota, en vragen van de Commissie beantwoord.

De inhoud van de schriftelijke stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

Een lid van de Commissie gekozen door de besturen was op het laatste moment verhinderd de zitting bij te wonen. Om deze reden heeft het jongste lid in leeftijd van de zijde van de personeelsorganisatie zich van stemming onthouden.

II. De vaststaande feiten

Tussen partijen zijn de volgende feiten onbetwistbaar vastgesteld.

Op de school, waar appellant werkzaam is, geldt een protocol "onacceptabel gedrag". Dit protocol houdt ondermeer een stappenplan is: 1. Degene die onacceptabel gedrag mee maakt reageert en bepaalt welke straf er wordt gegeven; 2. Bij eerste herhaling binnen drie weken wordt de directie op de hoogte gebracht; 3. Bij tweede herhaling binnen drie weken wordt de directie op de hoogte gesteld en neemt zij het over.

Appellant heeft in twee gevallen dit stappenplan niet nageleefd en direct de directie het laten overnemen.

Op 25 augustus 2005, in de eerste week na de zomervakantie, heeft appellant meerdere kinderen uit zijn groep uit zijn klaslokaal laten ophalen door de directeur omdat deze kinderen onacceptabel gedrag zouden vertonen en appellant deze kinderen naar zijn mening niet kon handhaven. Met de directie was afgesproken dat op die dag het stappenplan niet gevolgd behoefde te worden. Op 19 september 2005 heeft appellant opnieuw twee kinderen uit zijn groep door de directeur uit zijn klaslokaal laten ophalen, omdat deze kinderen opnieuw naar zijn mening niet te handhaven waren.

De directeur sprak appellant op 20 september 2005 om 08.00 uur op de school aan en wilde met hem een gesprek over 19 september 2005. Appellant gaf aan geen tijd te hebben omdat hij om 08.15 uur een gesprek gepland had met de ouders van de twee leerlingen. De directeur gaf aan (volgens appellant riep hem na) dat hij het bestuur zou informeren.

De directeur heeft appellant op 20 september 2005 vervolgens formeel uitgenodigd om op 23 september 2005 te komen praten. Appellant heeft hierop als volgt schriftelijk gereageerd als volgt:

Hierbij deel ik u mede dat ik niet inga op uw uitnodiging van vrijdag 23 september a.s.. om 15.30 uur in het directiekantoor aan destraat.

Verder wil ik u vriendelijk doch dringend verzoeken geen correspondentie meer naar mijn privé adres te sturen. Privé wil ik momenteel niet gestoord worden door zaken die met de school te maken hebben. In die tijd wil ik in alle rust van mijn vrije tijd genieten.

Indien u het nodig vindt mij correspondentie toe te sturen vraag ik u dringend gebruik te willen maken van mijn postbox aan de

Verweerster was tot de conclusie gekomen dat de situatie onwerkbaar was geworden, en dat appellant niet naar behoren kon functioneren als dit gesprek niet zou plaatsvinden. Verweerster heeft als gevolg hiervan op 27 september 2005 aan appellant een schriftelijke dienststopdracht gegeven, luidende deze als volgt:

De directie van basisschool heeft het bestuur van de stichting op de hoogte gesteld van het feit dat u niet bent ingegaan op de uitnodiging van 20 september jl. voor een gesprek met de directie op 23 september jl.

U heeft op 21 september jl. aangegeven geen gehoor te geven aan deze uitnodiging.

Het bestuur ziet zich thans dan ook genoodzaakt u hierbij opdracht te geven om alsnog in gesprek te gaan met de directie van basisschool wel op vrijdag 30 september 2005 van 15.30 tot ca. 16.30 uur in de directiekamer van basisschool.

Voor de goede orde delen wij u mede dat van het gesprek een verslag gemaakt zal worden.

De bedoeling van het gesprek zal zijn dat u aan de directie aangeeft wat het probleem is waar u als leerkracht in uw huidige groep tegenaan loopt en wat u tot nu toe hieraan heeft gedaan. Door de directie zal ingegaan worden op een aantal suggesties die reeds eerder aan u zijn gedaan.

Het bestuur gaat er van uit dat u op genoemde datum en tijd aanwezig zult zijn.

Indien u zonder geldige reden niet ingaat op deze uitnodiging en niet verschijnt op het gesprek kan dit leiden tot rechtspositionele maatregelen, waarbij ontslag tot de mogelijkheden behoort.

Appellant reageerde hierop vervolgens schriftelijk als volgt:

Hierbij deel ik u mede dat ik niet inga op uw verzoek: om in gesprek te gaan met de directie van basisschool op vrijdag 30 september 2005 van 15.30 tot ca. 16.30 uur in de directiekamer en wel om de navolgende redenen:

- Gezien de situatie op dit moment lijkt het mij beter een gesprek niet aan te gaan. Een gesprek dient plaats te hebben op basis van verstandelijke argumenten, waarbij emoties geen overwegende rol mogen spelen. Op dit moment, mede versterkt door het gestelde in de laatste regel van uw brief, zouden emoties de boventoon kunnen gaan voeren.
- Op vrijdag werk ik structureel tot 18.30 uur op school om mijn voorbereidingen te treffen voor klasgebonden taken voor de daaropvolgende week. Ik wil deze tijd ten volle hiervoor gebruiken zodat ik het weekend vrij ben.
- Verder raakt het onderwerp van gesprek niet de kern van de zaak waardoor deze situatie is ontstaan. De directie is m.i. hiervan op de hoogte.
- Een gesprek met u als bestuur heeft voor mij ook weinig zin. Vandaar dat ik me niet tot u heb gericht. Hierbij refereer ik aan een gesprek dat heeft plaatsgevonden op 6 december 2004 wat achteraf gezien ook geen zin heeft gehad. In een schrijven van 19 januari 2005 gaf u aan dat de zaak voor u als bestuur was gesloten. Betrokken personeelslid blijft met een kater zitten. In een brief van mij aan u gericht dd. 02-02-05 heb ik mijn bevindingen aan u kenbaar gemaakt.

Verder heb ik vorige week het verzoek gedaan om eventuele correspondentie niet meer naar mijn privé-adres te sturen, zodat ik privé niet meer met zaken aangaande de school lastig gevallen zou worden en privé mijn vrije tijd ongestoord kan gebruiken. Ik heb dringend gevraagd om eventuele correspondentie via mijn postbox te laten lopen. Ook dit verzoek kan klaarblijkelijk niet gehonoreerd worden.

Op 30 september 2005 heeft appellant zijn gebruikelijke werkzaamheden uitgevoerd. Omdat appellant om 16.15 uur nog niet bij het gesprek aanwezig was, heeft een bestuurslid telefonisch contact opgenomen met appellant, waarbij deze appellant sommeerde om nu het gesprek, als aangekondigd op 27 september 2005, te voeren. Het bestuurslid gaf aan dat als appellant het door het bestuur voorgenomen gesprek niet nog vandaag (30 september 2005) zou voeren, appellant met directe ingang geschorst zou worden als ordemaatregel om zich op een dergelijk gesprek. Appellant gaf aan dat hij dit gesprek wel wilde voeren als hij niet meer zo emotioneel was, en dan misschien wel volgende week. Toen het bestuurslid om 16.45 uur naar appellant belde gaf het bestuurslid aan dat het bestuur appellant vanaf dat moment als geschorst beschouwde en dat deze schorsing per brief aan appellant bevestigd zou worden.

De inhoud van de schorsingsbrief luidt als volgt.

Namens het bestuur van {verweerster} in aansluiting op uw brief, door u gedateerd op 28 september 2005 maar door u op 29 september 2005 aan de {een bestuurslid} Persoonlijk overhandigd, en in aansluiting op het gesprek van hedenmiddag, 30 september 2005, berichten wij u als volgt.

Vanaf 25 augustus 2005 heeft u meermaals meerdere kinderen uit uw groep door Uwe direct leidinggevende en directeur uit uw klas laten ophalen. omdat u deze kinderen naar uw mening niet kon handhaven. Naar uw mening dienen uw leerlingen gewon te doen wat u zegt, want anders bent u weg.

Uw directeur heeft meermaals met u proberen te praten over het door u ervaren probleem, maar u heeft even zoveel keren aangegeven dat u hier niet met hem over wilt praten, omdat het probleem van de directie zelf zou zijn.

De directeur heeft u vervolgens formeel en schriftelijk uitgenodigd om op 23 september 2005 te komen praten, welke uitnodiging u resoluut en schriftelijk heeft afgeslagen. Omdat uw gedrag veel onrust bij uw leerlingen, hun ouders en Uw collega's veroorzaakt en het bestuur van mening is dat u niet naar behoren kunt functioneren als dit gesprek niet zal plaatsvinden, hebt u vervolgens van het bestuur de dienststop[dracht gekregen om op 30 september 2005 te komen praten met de directie.

hierop volgde uw brief gedateerd 28 september 2005, door u persoonlijk overhandigd op 29 september 2005, waarin u opnieuw aangaf niet naar het gesprek te zullen komen waarmee u het dienstbevel volkomen en absoluut naast u neerlegt zonder opgave van een geldige reden. Dit gedrag wordt door het bestuur gezien als plichtsverzuim, welk plichtsverzuim conform de uitnodigingsbrief tot rechtspositionele maatregelen van het bestuur kan leiden, en door welk plichtsverzuim de onrust bij uw leerlingen, hun ouders en uw collega's niet kan worden verminderd of beëindigd.

Het bestuur bevestigt u nu zijn voornemen om u met onmiddellijke ingang te schorsen op grond van artikel F2.7 lid 1 van de CAO PO. Uw opvattingen onder de spoedschorsing hebben de mening van het bestuur omtrent zijn voornemen niet gewijzigd. Al het voorgaande in samenhang beschouwd, vormt voor het bestuur reden om tot deze maatregel over te gaan. De schorsing duurt vier weken, derhalve tot 28 oktober 2005. Het bestuur verwacht van u dat u in deze periode een afspraak zult maken tot het voeren van een gesprek met het bestuur en de directie als vorenbedoeld. Als gesprek onverhoopt opnieuw door uw toedoen niet zal plaatsvinden zal het bestuur een zwaardere, ditmaal een disciplinaire maatregel nemen.

Naar aanleiding van deze brief heeft er op 11 oktober 2005 een gesprek plaatsgehad waarbij appellant, juridisch bijgestaan door zijn gemachtigde, zijn zienswijze op de gang van zaken vanaf 25 augustus 2005 heeft gegeven. Het verslag hiervan is in het geding gebracht.

III. Het oordeel van de Commissie

Artikel F2.7 lid 1 (schorsing als ordemaatregel) CAO PO bepaalt dat voordat de werknemer wordt geschorst, deze in de gelegenheid wordt gesteld zijn opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken.

De schorsing als bedoeld in dit artikel lid heeft een spoedeisend karakter (gelet op het belang van de school moet de schorsing dringend noodzakelijk zijn). Onder omstandigheden kan een telefonisch horen tot de mogelijkheden behoren

Door verweerster is gesteld dat het betrokken bestuurslid op 30 september 2005 aan appellant heeft meegedeeld dat, als hij er prijs op stelde om zijn mening over deze schorsing te geven aan het bestuur, het bestuur hem dan tot 16.45 uur de tijd gaf om dit hetzij telefonisch, hetzij persoonlijk te doen.

Appellant heeft aangevoerd dat hij verrast was dat hij door een bestuurslid gebeld werd toen hij in de koffiekamer zat. Hij is met de telefoon in zijn hand de koffiekamer uitgegaan en de trap opgelopen naar zijn kamer. Het telefoongesprek ging tot daar door. Aan hem is toen niet meegedeeld dat hij kon reageren.

De Commissie is van oordeel dat het aan verweerster is om haar stelling dat appellant in de gelegenheid is gesteld zijn opvattingen kenbaar te maken, aannemelijk te maken. De Commissie is van oordeel dat verweerster hierin niet geslaagd is. De Commissie heeft ter zitting uitvoerig aan dit probleem aandacht besteed, maar is niet verder gekomen dan dat partijen in deze lijnrecht tegenover elkaar bleven staan.

De Commissie moet er onder deze omstandigheden van uitgaan dat verweerster niet aannemelijk heeft weten te maken dat appellant in de gelegenheid is gesteld zijn opvattingen kenbaar te maken. De Commissie is van oordeel dat door het niet-inacht nemen door verweerster van deze formele regel het beroep gegrond moet worden bevonden.

Ten overvloede wil de Commissie nog het volgende opmerken.

Partijen verschillen van mening over het feit of appellant op 19 september 2005 toen het stappenplan mocht overslaan. Appellant: de toestemming het stappenplan niet te volgen bleef doorlopen na 25 augustus 2005; de directie: de toestemming gold eenmalig.

Verweerster stelt vervolgens dat de directeur zich tussen 25 augustus 2005 en 19 september 2005 meermaals heeft ingespannen om informeel met appellant te praten over het kennelijk door appellant ervaren probleem, maar dat appellant evenzoveel keren heeft aangegeven dat hij hier niet met de directeur over wilde praten omdat het een probleem van de directie zelf zou zijn. Door appellant wordt dit betwist.

De Commissie spreekt zijn verbazing uit over het feit dat één mogelijk incident op 19 september 2005 tot zulke grote gevolgen heeft geleid als onder de vaststaande feiten is opgenomen. Uit de behandeling van de zaak op de zitting zijn wel twee gevolgtrekkingen te maken. Het is niet begrijpelijk dat het incident bij de directie en het bestuur zo hoog moest oplopen. Een interne evaluatie van het gebeurde zou wel op zijn plaats zijn. Aan de andere kant heeft de Commissie moeten constateren dat een gesprek met appellant bijzonder moeilijk is omdat appellant wel heel sterk uitgaat van zijn eigen gelijk.

De Commissie heeft in ieder geval tot genoegen kennis genomen van het feit dat partijen onderling hebben afgesproken dat appellant niet op de school zal komen totdat een goed gesprek heeft plaatsgehad. Zij zijn bereid voor dit gesprek een mediator in te schakelen. Zij zouden het aan de mediator moeten overlaten om te bepalen wanneer appellant weer kan gaan werken.

IV. De beslissing

De Commissie voornoemd,

rechtdoende:

verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 1 december 2005 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, C.B.M. Evers, mr. G.M.J. Prick en mr. Th.M. Dorn, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.